

துறை அறியு-புத்துவம் '85

23. 07. 1983.

இற்றைக்குப் பத்து வருடங்களுக்கு முன், ஒரு நடு இரவு திரு நெல்வேலில் வெடுத்த ஒரு பாரிய குண்டின் சத்தம், குருநகர் சிங்களப் பூமாயில் காவல் அரசின் அரைத்தாக்குத்திலிருந்து 'சென்றி'யைத் திடுக்கிட்டெழுவைத் தந்து.

அந்தக் காலம் யாழ், விதிகளென்கும் சிங்களப் படையின் வாகனங்கள் உறுமியபடி ஆகி கீழ்ச்சூதிக்கொண்டிருந்தன.

கொண்டு, திருநெல்வேலி தபாறபெட்டிச் சந்திக்கருவில் நடந்து முடிந்த பூக்காலைப் பற்றி நீரோடு சொல்லிக்கொள்கிறுந்தன.

நான்கு திசைகளாலும் இராணுவத்தினர் பதுங்கிப் பதுங்கி திருநெல்வேலிக்கு வர, அங்கே இறந்து கொண்டத் 13 இராணுவத்தினர்து இரத்தமும் உறைந்துவிட்டது.

அதன்பின் அருகே வீடுகளில் இருந்த தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்படுகின்றனர். அடுத்தநாள் காலை பாடசாலை மாணவர்கள் சென்ற மினிபஸ் இடைநிறுத்தப்பட்டு, மாணவர்கள் வரிசையாக நிற்கவேத்துச் சுட்டுக்கொல்லப் பட்டனர்.

24. 07. 1983 அன்று மாலை 6 மணிக்கு, இறந்த இராணுவத்தினரது உடல்கள் பலாவிலிருந்து இரத்தமானங்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

குடும்பத்தவர்களிடம் உடல்கள் கொடுக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக - வழமைக்கு மாறாக - சடலங்கள் கண்ணத் தயானத்தில் தாங்கம் செய்யப்பட முயற்சிகள் ஆரம்ப மாகின. இறுதிக் கிரியைகளில் பங்கபற்ற வந்த சிங்களவர்கள் நன்றிரவளாலில் வெறிகொண்டெழு கின்றனர். தமிழர்களது சொத்துக்குருக்கு தீ மூட்டும் படலம் ஆரம்பமாகின்றது.

அந்த ரோந்து அணியில் ஒரு ஜிப், ஒரு டிரக், ஒரு ஆவது பெப்பத்தையையில் 14 இராணுவத்தினர்.

திடீரென இந்த ரோந்து அணியின் வாணத்தில் தொடர்பு துண்டிக்கப்படுகிறது.

பலாவி, குருநகர், இராணுவமுகாம்களுடன் தொடர்பு சாதனங்களும் முகாம் தேடுகின்றது.

குருநகர் இராணுவமுகாம்சென்றி, தான் கேட்ட சத்தத்தைத் தனது மேல்காரிகளுக்குத் தெரியப்படுகின்றனர்.

ஏதுநட்டிருக்கலாம் என அவர்கள் ஊகிக்கின்றனர்.

வேட்டைக்குப் புறப்பட்ட 'போ பிராவோ' வெட்டையாடப்பட்டு விட்டது!

ஆணாலும் எங்கிருந்து சத்தம் வந்தது என சரிக்காக ஊகிக்க முடியவில்லை. எனவே காணாமற் போன ரோந்து அணியை எங்கே தேடுவது?

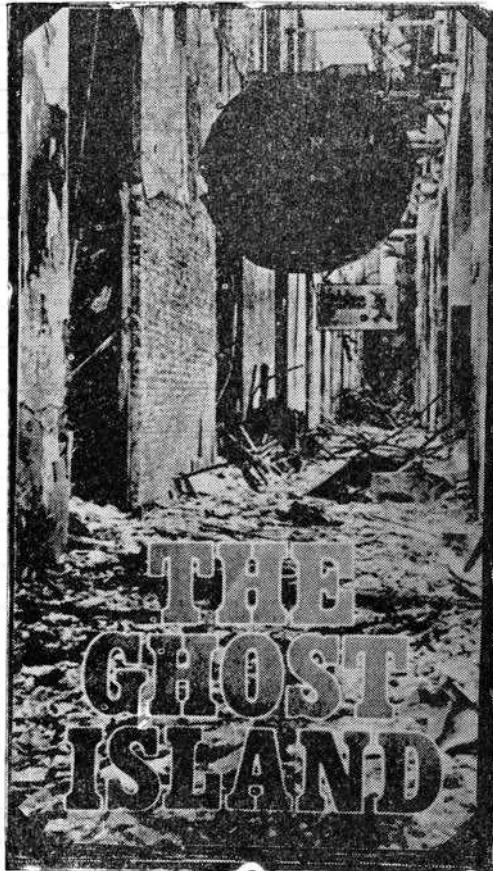
அப்போது, கோண்டாவில் பஸ்டிபோவிலிருந்து ஒரு இராணுவச் சிப்பாய் பதட்டமான குரலில், அவசரமாக பஸாவியைத் தொடர்பு

கொழும்பு மாநகரில் மட்டும் 18000 வீடுகள் ஏரிக்கப்பட்டோ அல்லது சேதமாககப்பட்டோ இருந்தன என, அறிக்கைகள்கூறின. தமிழர்களுக்கு நாந்தமான 3500 வர்த்தக நிலாயங்கள் தீவிட்டிக் கப்பட்டன என, கொழும்பு வர்த்தகர் சங்கம் அறிக்கைவிடது.

மௌதிகுலம் திடுக்கிடக்கூடிய அளவிக்கு, வெலிக்கடை சிறையில் பெரும் படுகொலை நிகழ்வுகள் நடந்துதன.

தமிழர்களைக் கொலைசெய்வதன்மூலம் வர்த்தியாக வாழலாம்!

- ரூபவாகினி தொலைக்காட்சியின் பிரச்சாரம் -

'பேங்கவின் தீவு' என்ற தலைப்பில், 83 பூவை வன்செயல்பற்றி 'த வீக்' சஞ்சிகை பிரசரித்த கட்டுரையொன்றிற்கான படம்.

இவைகள் தவிர மலையகம், திருக்கொண்மலை உட்பட மேலும் பல இடங்களில் தமிழர் வதை நிகழ்ந்தது.

இவை அனைத்தும் நன்கு தீட்டிப்பட்டுச் செய்யப்பட்டன இத்திட்டமிடவின் குத்திரதாரிகளாக சிங்கள அமைச்சர்களும் - அரசியல் வாதிகளும், சிங்களப் பொவில் அதியட்சர்களும், இராணுவ அதிகாரிகளும் இருந்தனர்.

ஜே. ஆர். அரசு இந்தச் சிங்கள வெற்றித்துறைத்திரு எண்ணெய் வற்றி மறைகு ஆக்ரவு தெரிவித்தது.

தமிழ் இனச் சங்காரம் முடிந்தபின், இற்கிற காரணத்தால் மீண்டும் என்ற கேள்வி எழுந்தபோது சிறீ வங்கார் கூறிய பதில், "தமிழர்கள்தான் தாரணம்."

உடுத்த உடைக்கந்தன் உயிர் காக்க வேண்டி புகவிடங்களை நோக்கி ஒடுத் தமிழர்கள் அல்ல வற்றுக்கொண்டிருந்தபோது, சிறீ வங்கார் ஜனாகிபதி ஜே. ஆர். கூறி அரா:

"மக்களை அச்சுறுத்த இனி ஒரு பொறுத்தமிழர்களை ஆலும் திக்கமாட்டேன்" (The Week, Aug. 22 - 27, 1983). அவர் மக்களை என்று விளித்து சிங்களவர்களையே என்பது, சொல்லாமல் புரியும்.

1983 பூவை விழினப்படுகொலை திடீரென ஏற்பட்ட வன்செயல் அல்ல.

அது, இரண்டு மாதங்களாக திட்டமிடப்பட்ட ஒரு செயல்.

1983 மே மாதம் நடைபெற்ற உள்ள ராப்பிடி தேர்தலில் தமிழ் மக்கள், விடுதலைப் போராட்டத் தின் பகுது நின்ற ராப்பிடி காலை அடுத்தகாக்கின்து தமிழர்களைப் பழிவாக்க வீட்டில் வெங்கில் என்ன தது டலையும், தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக ஒரு விவரம் இருக்க ஜே. ஆர் அரசு தொபமிட்டது.

இதற்காக சிங்களப் படைத்தொலைத் தயார்ப் படுத்தவும், நிதிவசார வணக்கள் இல்லை தமிழனப் படுத்தாலே மறைக்கவும், முதலில் அரசு சட்டம் ஒன்றை இயற்றியது.

"ஆயுதப்படையைச் சேர்ந்த எவரும் பயங்கரவாதி எனச் சந்தெகிக்கும் எவரையும் சுடலாம்; அதற்கு நிதிமாப்பாக விசாரணை நடைபெறாது" என்ற ஒரு சட்டமுலை, 03. 06. 1983 இல் நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டது. அதற்குமுதல் நாள் (02.06. 1983), வல்லி யா நகர் இராணுவத்தால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது.

தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான இச்சட்டமுலை நிதிமாப்பாக விசாரணை நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டது. அதற்குமுதல் நாள் (02.06. 1983), வல்லி யா நகர் இராணுவத்தால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது.

தமிழர்களுக்கு எதிரான இச்சட்டமுலை நிதிமாப்பாக விசாரணை நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டது.

* குருநாகரம் ஒரு விளி, 25 கடைகள் தீக்கிரை.

* மட்டு - கொழும்பு புகையிரதம் கணேவத்தை என்னும் இடத்தில் தாக்குதலுக்கு உள்ளானது.

05. 06. 1983 (தினபதி)

* குருநாகரம் ஒரு விளி, 25 கடைகள் தீக்கிரை.

* மட்டு - கொழும்பு புகையிரதம் கணேவத்தை என்னும் இடத்தில் தாக்குதலுக்கு உள்ளானது.

08. 06. 1983

* நிக்கவரைப்பட்டிய நாவலப்பிடித்து புதுதிகளில் பதற்றம்.

* இரத்மலை நிதிகளில் அப்போதிகளிச் சங்கத் தலைவர் வாள் வெட்டுக்குப் பலி.

* பொல்காவலயில் அசம்பாவி தம்; அரசியல்வாதி சம்பந்தமாம்.

09. 06. 1983

* குமார் பொன்னம்பலத்தின் குண்வாகாடு இல்லத்திற்கு கைக்குண்விச்சு.

10. 06. 1983

* பேராதனைப் பல்கலைக்கழக முதலிர்கள் காரணம்.

11. 06. 1983

* திருமலையில் கலவரம்.

12. 06. 1983

* திருமலை நாடாளுமன்ற ஜயழி யர் விட்டுக்கு கைக்குண்டு வீசுக்.

27. 06. 1983

* திருமலை வயில் இருந்து யாழ். நேர்க்கொலை வந்த ஒரு பீல் வண்டி காடையர்களால் வழிமறிக்கப்பட்டது.

(5ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழன அழிப்பு...

(4ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கருகி மாண்டவர்கள் போக, எஞ்சியோர்க்கு சம்பவம் நடந்த இடத்திலேயே உதவிய திருநாவுக்கரசு என்பவரும் அவரது மனைவி பின்னைகளும் அடுத்த நாள் படுகொலை செய்யப்பட்டு, ஏறிக்கப்பட்டனர்.

இவ்வளவு இன வன்செயறும் ஒருப்புறத்தில் நடைபெற்றும் கொண்டிருக்க, 12. 07. 1983 அன்று 'பெய்வி ரெவிகராம்' என்ற சஞ்சிகைக்கு ஜே. ஆர். ஆன்தத் பேட்டியில், படவுக்குத் தமிழ் மக்களைக் கருத்தை அறியும் எண்ணம் தனக்கில்லை என்றும், அவர்தம் கவுடங்களைப்பற்றிஅக்கறைகொள்ளத் தயாரில்லை என்றும் கூறி, தமிழர்களுக்கெதிரான வன்முறைகளை மேலும் தூண்டினார்.

கொழும்பில் தமிழர்மீதான தாக்குதல் தொடங்கி ஒரிரு நாட்களின் பின்னர், உலங்கு வானுர்தி மூலம் காமினி திசாநாயக்கா நுவரெவியா செல்கின்றார். அதுவரை மயான அமைதியுடன் இருந்த நுவரெவியா, பின்னர் பற்றி எரியத் தொடங்கியது. யாழ், நூற்றிலையைக் கொன்றத்தப்பட்டபோதும் இதே காமினி திசாநாயக்கா யாழ்ப்பாணத்தில் நின்று, யாழ்நகர் எரிப்பை ஊக்குவித்தார் என்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் சுதந்திரக் கட்சியை விட ஜே. ஆரின் ஜூக்கிய தேசியக் கட்சி குறைந்தளவு இவ்வாதம் உடையது என, தென் இலங்கையில் வாழும் தமிழர்கள் நம்பினர்.

அதனால்தான் அவர்கள் ஜூக்கிய தேசியக் கட்சியையே பெரும் பாலும் ஆதரித்தனர்.

1977 தேர்தலில் தமிழர்களின் வாக்குகளைப் பெற்று பிரேமதாசாவும் ஜே. ஆரும் தத்தம் தொகுதி களில் அமோகா வெற்றியீட்டியிருந்தனர்.

ஆனால் 1983 யூலை வன்செயலில், பிரேமதாசாவின் சொந்தத் தொகுதியான கொழும்பு மத்தியில் உள்ள 'பெற்றா பசாரில்' இருந்த முழுத் தமிழரின் கடைகளும் குறையாடப்பட்டு திடிப்பட்டன. (The Week, Aug. 1983).

ஜே. ஆரின் சொந்தத் தொகுதியில் உள்ள தமிழர்களின் இடமான வெள்ளவத்தை மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருந்தது. வன்செயல் முடிந்த கையுடன் வெள்ளவத்தையேச் சேர்ந்த ஒரு தமிழ்ப் பெண்மனையைச் சந்தித்து 'த வீக்' நிருபர் கேட்டபோது அவர் சொன்னார்: "நாங்கள் (தமிழர்கள்) ஜே. ஆரை ஆதரித்த தற்கான சன்மானம் தான் இது." (The Week, Aug. 1983).

வன்செயலில் ஈடுபட்ட சிங்களவர்கள் அணியணியாக ஈடுபட்ட

ஏர். ஒவ்வொரு அணியும் ஒருவரின் வழிநடத்தவில் செயற்பட்டது. ஒவ்வொரு அணித் தலைமையிடமும் தேர்தல் இடாப்பு இருந்தது. தமிழர்களின் இருப்பிடங்களைக் கண்டு பிடிக்க அந்தத் தேர்தல் இடாப்பைப் பயன்படுத்தினார்கள். (T. D.S. A. திசாநாயக்காவின் "சிறிலங்காவின் துயர்").

இந்த யூலை வன்செயலில் உச்சக்ட்டக் கொடுரோமாக வெளிக் கடை சிறைச்சாலைப் படுகொலைகள் அமைந்திருந்தன.

அரசாங்கத்தின் உச்ச பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்த தமிழ்க்கைத்திகளில் 53 பேர் மிகவும் இலகுவான முறையில், கொடுரோம் பயன்படுத்தப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

கொல்லப்பட்ட தமிழர்களின் கண்கள் தோண்டப்பட்டதும், இரத்தம் சூடிக்கப்பட்டதுமான காட்டுமிராண்டி நடவடிக்கைகளும் இப்படுகொலையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தாவீறந்தபின் தனது கண்ணை தமிழர் ஒருவருக்குத் தாணம் செய்யவேண்டும் என்ற விருப்பத்தை வெளியிட்ட சூடிமனையிலைது' கண்களைத் தோண்டி, புத்தகோவிலுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தனராம்.

இந்த மிருகத்தனங்களை ஒரு சிங்கள இவ்வாதியான நாடானுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரே

நாடாளுமன்றில் கூறி, அதை உறுதி செய்திருந்தார்.

இந்த வெளிக்கடைப் படுகொலைகள் சேபால் எக்கநாயக்க என்ற ஒரு விமானக் கடத்தல்காரர்வின் தலைமையிலேயே நடைபெற்றது. இவ்வெளித்தமிழர்கள் செய்யும் படி ஒரு சிங்கள அரசியல்வாதி தூண்டியிருந்தார். இதற்கு சிறை அதிகாரிகளும் தமது ஆதரவை நல்கினர்.

எந்தவேளையும் பூட்டப்பட்டு மிகவும் பாதுகாப்பாக இருக்கும் ஆயுத அறையைத் திறந்து அவ்வாங்கு, மண் வெட்டி, சவள், பொல்லு போன்ற ஆயுதங்களை எடுத்து, கைதிகளாக இருந்த தமிழர்களைச் சிங்களக் கைதிகள் தாக்கிக் கோரமாகக் கொன்றனர்.

இந்தப்படுகொலைகள் ஒருமுறையுடன் நின்றுவிடவில்லை. இருட்டவைகள் நடந்தன. 25. 07. 1983 அன்று முதல் தடவையும், 27. 07. 1983 அன்று இரண்டாவது தடவையும் நடந்தன.

விமானக் கடத்தலுக்காக ஆயுள்தண்டனை அனுபவித்தபடி இருந்தசேபால் எக்கநாயக்க, இப்படுகொலைகளுக்குத் தலைமைதாங்கியதற்குப் பிரதி உபகாரமாக, அடுத்த வந்த வருடங்களில் விடுதலை செய்யப்பட்டிருப்பதாக என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ○